

povedal, da je ta „slučaj“ že železniški vratar naznani. Pri prvi razpravi (9. avgusta) zaslišani sta bili dve priči, ki sta te žalitvi priznali. Ko je oboženec opazil, da se mu slabo godi, tekel je v Stopperjevo krmo in je popival s svojimi pričami. Ko se je popoldne razprava nadaljevala, sta bili obe priči popolnoma pijani. Sodniški sluga g. S. Pratter je pozneje spričal, da je oboženec s pričami popival. Vkljub temu se je oboženec pri prvi razpravi prav predzrno vedel. Težje pa je zanj položaj pri drugi razpravi (13. sept.) postal. Uradniki južne železnice so namreč soglasno izpričali, da je g. dr. Ambroschitsch popolnoma poštano in korektno postopal in da se vsled tega ne more od nobenega „švindeljna“ z voznim listki govoriti. Dve priči sta tudi znano dejstvo potrdili, da je g. dr. Ambroschitsch glavni urednik lista „Deutsche Wacht“. Zdaj je pričel oboženec na vse strani zavijati. Ali pomagalo mu ni. Pričel se je izgovarjati na neki revolverski listič in na „Narodni dnevnik“. Vse to zamanj! Sodnik je moral tega čednega gospoda na 50 K. globe in plačilo troškov odsoditi. Seveda bo šel fant v luknjo. Zanj se tudi ne gre. Za njim stojijo Aistrichi in sploh razni nemški in slovenski hujškači proti Celju. In ti so se z njim vred blamirali.

Celje. (Iz sodne dvorane). Dne 20. avgusta t. l. je prišel strojedovja v cinkarni, Viktor Konečnik, znani prvaški hujškač v večji družbi svojih somišljenikov v gostilno gospe Johanne Lassmann-ove v Gaberjih. Ti nenaprošeni gostje, pred vsemi Viktor Konečnik, so začeli takoj obdelovati nadpaznika v cinkarni Vincencu Hözl, da naj pri občinskih volitvah v celjski okolici voli s Slovenci, t. j. prvaškim hujškačem. Akoravno si je gospod Hözl tako nasilje čestokrat prepovedal, vendar ti prvaški si tneži niso odnehali. Od same jeze, da ni s svojim nasiljem ničesar opravil, izustil je konečno Viktor Konečnik grožnjo: Ako bi Vi z Nemci zmagali, se bomo z revolverjem (samokresom) oborožili. Na ustrelili. Nadalje je grozil z bojkotom Lassmanove gostilne. Ker je Vincenc Hözl že takrat namignil, da bo šel nasilnega gospoda Konečnika tožiti, je preje vložil Konečnik obožbo in je gospoda Vincencu Hözlu obdelžil, da je po krivem razširjeval grožnjo z revolverjem. Gospod Hözl pa je vložil protitožbo. Pri obravnnavi dne 19. septembra t. l. pa se je dognalo, da je Konečnik res izustil grožnjo, da bo Hözl v slučaju, da Nemci pri volitvah zmagajo, ustrelil. Posledica vsega tega je bila, da je bil Hözl oproščen, Konečnik pa obsojen v denarno globo v znesku 20 K. in v povrnitev vseh stroškov. Upati je, da si bodo Konečnik in njegovi prenapeti pomagači zapomnili, da se ničče nima vtikati v stvari, ki ga prav nič ne brigajo.

Teharje. Nekaj opazk občin-

skim volitvam v Teharjih. Kakor smo že v zadnjem številki našega lista poročali, so pri volitvah v občini Teharje zmagali naši vrli in pošteni napredni možje v vseh treh volilnih razredih. Prenasilnem prvaškim dohtarjem, njih šribarjem in podrepnikom, ki so že skoraj mesec pred volitvami obletali celo Teharsko občino, nadlegovali naše volilce in jim vsiljevali same „šoštarje“ kot njih kandidate, se torej ni posrečilo niti v enem razredu, da potisnejo svoje kandidate v občinski odbor. Še leta 1906. so zmagali v drugem volilnem razredu, a pri teh volitvah so jo morali popolnoma klaveri in poti odkuriti tja, odkoder so nepoklicani prišli, da bi v naši občini delali zgago. Volilno gibanje se je že 3 tedne pred volitvami izdatno občutilo v Teharski občini. Na vsako nedeljo in na vsak praznik je sklicavala združena prvaška-klerikalna stranka volilne shode, da bi spravila vsaj nekaj volilcev v svoj tabor in jih ujela na farovske limanice; a naši vrli možje so jim pokazali hrbit, ker si ne dado ničesar od prvaških hujškačev vsiljevali in ker so sami tako razsodni, da vedo kaj imajo storiti. Mladi mlečozobni kaplanček, ki je še le pred kratkim prišel v Teharje, in fajmošter Čemažar sta letala od hiše do hiše, navzgor in navzdol, a nikjer nista imela nikakega uspeha; povsod so jima pokazali volilci vrata rekoč, da za nenasitno farovško stranko nimajo nič več grošev. Prvaškim dohtarjem pa so povedali, da se ne dajo od njih izsesavati in hujškati. Teharska občina ostane — in to si zapomnite razni prvaški dohtarji in farovški podrepniki — plemenita, t. j. napredna.

Od sv. Lovrenca slov. gor. Kakor vsako leto, tudi letos se je zbral več Lovrenčanov, da se podajo na božjo pot na sv. Goru. Pa kak da je že to od romarjev stara navada da obišejo po poti vsako cerkev, prišli so tudi na dravskem polju do svetega Lovrenca; pa tukaj so imeli smolo, cerkev je bila zaklenjena ter niso mogli noter. Oh kak kisle obraze so zdaj delali romarji odhajajoč proč od cerkve posebno pa njihov voditelj ali vižar Franc Horvat, kateri je bil največji agitator v deželnoborskih volitvah za tamšnjega župnika Ozmeča, kateri je celo početje dobro videl, ker je ravno skozi okno gledal. Gotovo si je Ozmeč misil da gre kakšna „Štajercijanska“ procesija.

Ormož. V naše mesto pride odrešenik ljudstva, na katerega že 2000 let čakajo. Ta mož je trgovec iz Velike Nedelje in se piše Veselič. Ta človek nosi tri barve: rudoč, plavo in belo; „naroden“ je pa tako, da od same krščanske ljubezni na dan 3 Nemce požre. On se je učil sam ta sovraženi nemški jezik, kjer ga potrebuje in ker brez tega danes ne more biti. Mož ima trgovino (eksport) s pčutnino, jajci, putrom, gobe in vse to pošilja v nemške kraje Nemcem. Hujška pa proti Nemcem. Zdaj pa se bode pre-

selil v Ormož in bo trgovec, pa samo „naroden“ trgovec! Ako pride kaki nemški kupec ali kaki „Štajercijanec“ k njemu, se mu bodo vrata pred nosom zaprla. Tako bodo tudi samo češki agenti tam kješt delali. No to bo nekaj novega pri nas! Veselič ni ptič, on je pametna glava, ker ima tihega kompagnona in ta se piše Petovar. Eden ima pamet, ta drugi pa denar; to pa bo že fejst kješt! Pošiljal bode blago tudi na Srbsko. Nemškim trgovcem pa je že dal besedo, da bodo ob 7. uru štacne zapirali, pa samo za eno noč, kjer zmagata mora biti njegova! Vsi kupci morajo priti v črni obleki k njemu, drugače jih ne sprejme. To sem vam hotel razočeti, da se lahko vsaki po temu ravna.

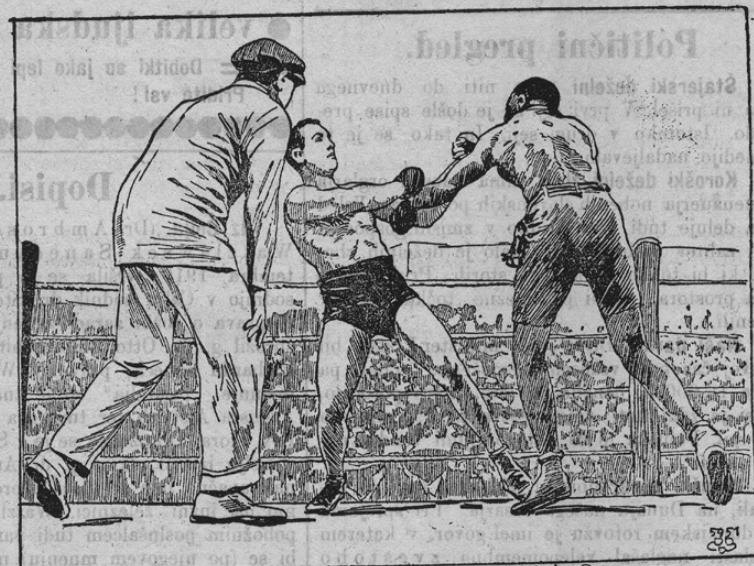
Sv. Trojica Slov. gor. Mislimo, da bode nekdaj „Slov. Gospodar“ nehal psovati na tržane in požarno brambo. Pa kakor izgleda, mu to vrtenje v glavi ne bode odišlo. Ni nam je skoraj za odgovarjanje, pa ker bi si naši priatelji znali mislit, da smo resnično taki krivci, si hočemo te pisatelje malo natančneje pogledati. Pripravi tedaj, dragi „Štajerc“, za prihodnjo številko nekaj prostora, da se bode resnica pokazala. (Radovljeno storimo to! Op. uredn.)

Slovenska Bistrica. „Slov. Gosp.“ in krivoprisežni župnik J. Sušnik. V Sl. G. od 22. sept. t. l. stoji besedeno samo tole: „Častiti gospod Janez Sušnik je rezigniral na župnijo Črešnjevec“. — Vse drugo je po farizejski zvijači, lepo prekrito in zatajeno, dasi tudi je že vsem znano! Slov. Gospodarju toraj ni zadosta, da velikansko vnebopijočo hudobijo, „krive priseg“ župnikove, ter navrh še zapeljevanje dveh drugih oseb h „krivi priseg“ zamolči! Kakor da bi bil duhovnik Sušnik kot angel po nedolžnem pri sodnijah kaznovan ter ravnotako od milostivega škofa po nedolžnem odstavljen, ga (Sušnika) se prav častno povzdigne in z besedami zagovarja: „Častiti gospod J. S. je na faro „rezigniral“, kakor da bi se ta krivoprisežnik celo proste volje bil fari Črešnjevec brez vse sile odpovedal, dočim je bil v resnici na „štiri mesece težke ječe“ obsojen, ter je le zaraditega vsako župnijo za vselej in za „vedno zgubil“!! pa ne samo rezigniral (še odpovedal); to je grdo, predzrno zakrivljanje, zvijača, kakoršne so le uredniki pri „Slov. Gosp.“ sposobni. Ta svetohlimba je podobna tatu, ki ga pri tatvini zasačijo, a on še vendar trdrovratno naprej trdi, da je: nedolžen, nedolžen! Zanesljivo se bodo nekojni rednejši duhovniki nad svojim tovarišem Sušnikom žejili in se ga sramovali, le Slov. Gosp. ne, ker ta je brez vse sramote, on ima krokodilovo kožo. Vse hudobije, koje marsikateri duhovnik uganja — a koliko se jih pa niti ne izvè — kakor milijone goljufje pred nekterimi leti na Češkem, a sedaj zopet na Koroškem, potem krive priseg, zato so že mnogi časniki večkrat pisali, da se duhovnikom ne sme več priseg zaupati! potem zapuščenje novorojenčkov itd., Slov. Gosp. trdrovratno zamolči in nikdaj kaj ne omeni, ja celo zataji, zagovarja, konečno še take svinjarje „visoko časti“, kakor sedaj krivoprisežnega župnika. In ravno največi kričači, grešniki med duhovniki, ki boljšim, mirnim nečast delajo, hočajo za največe pobožnje in svetnike imenovani biti in drugim ukazovati, kakor je bil Sušnik. Resnično je: hudoben duhovnik drugim vero usiljuje in zabičuje, a sam jo — uničuje!!

Razbor pri Slov. Gradcu. Poroča se nam, da je pri nekem mlincu blizu Suhidola pretečeno soboto zvečer prišel neki hudobni smrkolin in je neki pošteni deklici vse rožice porezal ter popipal. Ako se ta hudobija izve, se bode sedanji naznani. Naj bi se tako postopanje ojstro kazovalo. Klerikalna vzgoja je to! Vsak kmet naj ima svojo družino v redu! Tebničmar.

* * *

Iz Jesenic. Skrajna blamaža vsegavednega in vsegamogočnega jeseniškega župnika Antona Škubica in njegovih podrepnikov se je te dni v celih negoti pokazala. Večina tovarniških delavcev se bode še dobro spominjalo na zadnja shoda glede vprašanja slovenske ljudske šole na Jesenicah, katera sta sklicala g. obč. svetovalec Pongratz in župnik Škubic. Škubic in njegovi pristaši so zahtevali mesto 5 razredno 8 razredno šolo! — To vprašanje je pobijal g. Pongratz, ter je hotel delavcem dokazati, da je ta zahtevo ne samo neumna temveč tudi po šolskih postavah nedovoljena. Otrok, kateri 6

Der Kampf um die Weltmeisterschaft im Boxen

zamorec, ki je zdaj najboljši bokser sveta, dobil je več milijonev kron dobitka.

Zahtevajte v vseh trgovinah „Štajerčeve“ užigalice!